

تاریخ فلسفه ایران

تألیف:

دکتر صدیق صفیزاده (بوره کهی)

سرشناسه	: صدیق صفی‌زاده (بوره که بی) - ۱۳۲۲
عنوان و پدیدآور	: تاریخ فلسفه ایران / تالیف صدیق صفی‌زاده (بوره که بی)
مشخصات نشر	: تهران: اندیشه خلاق، ۱۳۸۵
مشخصات ظاهری	: ۵۲۸ ص.
شابک	: ۹۷۸-۹۶۴-۶۱۱۴-۱۰-۴
یادداشت	: فیبا
یادداشت	: کتابنامه
موضوع	: فیلسوفان ایران - سرگذشت نامه
موضوع	: فیلسوفان اسلامی - ایران - سرگذشت نامه
شناسه افزوده	: فلسفه ایران
ردیبندی کنگره	: BBR ۶۰/الف/۹
ردیبندی دیوبی	: ۱۸۹/۱
شماره کتابخانه ملی	: ۸۵-۳۱۳۵۹

عنوان: تاریخ فلسفه ایران
ناشر: اندیشه خلاق

مؤلف: دکتر صدیق صفی‌زاده (بوره که بی)
ناظر فنی چاپ: محمد مهدی نمازی
طراح جلد: جعفر اسدی

لیتوگرافی: باران
چاپ: معاصر
صحافی: دانیال
تیراژ: ۲۲۰۰ نسخه
نوبت چاپ: اول - ۱۳۸۶
قیمت: ۶۵۰۰ ریال

«کلیه حقوق برای مؤسسه ارسسطو محفوظ است»

مرکز پخش:
پخش ارسسطو

۶۶۴۹۵۱۳۶ - ۶۶۹۶۱۶۲۸

تهران - میدان انقلاب - خ ۱۷ فوروندین - بین وحدت نظری و روان‌نهر - بی بست حقیقت - پلاک ۱/۱ - ۵۶ - واحد ۲

بسم الله الرحمن الرحيم

پیشگفتار

در گذشته افکار فلسفی از عقاید دینی جدا نبوده چنانکه کیش زردشت و آیین مانی و مزدک از جمله، ادبیات فلسفی است. تا آنچاکه تاریخ به ما نشان می‌دهد افکار فلسفی در قالب دین در ایران از سه هزار سال پیش به وسیله زردشت مادی معمول شده ولی در حدود هفت قرن پیش از میلاد، فلسفه جدا از دین در سرزمین یونان به وسیله: سقراط و افلاطون و ارسطو پدید آمد، پس مهد اولی فلسفه نخست در ایران بوده و سپس به یونان منتقل یافته است.

فلسفه اصل واژه یونانی و مرکب از دو جزء است: *filosos* به معنی دوستدار و *sofya* به معنی حکمت یعنی: دوستدار حکمت و حکما. فلسفه را بر دو قسم تقسیم کرده‌اند: فلسفه عملی که فلسفه اکتسابی و فلسفه عملی شامل تهذیب اخلاق و تدبیر منزل و سیاست مدنیه است و فلسفه اکتسابی شامل «هه» قسم است: فلسفه ادنی که بحث از اموری می‌کند که مادی محض‌اند، علم طبیعی و فلسفه اولی عبارت از علم الهی است که بحث از اموری می‌کند که نه در ذهن و نه در خارج احتیاج به ماده ندارند و منظور از آن معرفت امور کلی احوال موجودات مانند وحدت و کثرت و وجوب و امکان و حدوث و قیام و مانند آنها است و یا الهیات به معنی اخصل، فلسفه او سط که بحث از اموری می‌کند که در وجود خارجی به ماده احتیاج دارند، ریاضیات.

فلسفه و حکمت نخست در ایران به وسیله زردشت و مانی و مزدک آغاز شده و پس از آن سقراط، افلاطون و ارسطو در یونان ظهور کرده‌اند که ارسطو فلسفه مشاء و افلاطون فلسفه اشراق را پدید آورد و آنان به ماوراء الطبیعه و قوای انسانی توجه داشتند بیشتر نویسنده‌گان و مورخین بر این عقیده‌اند که فلسفه را در دنیا ایرانیان به وجود آورده‌اند چنانکه ابن خلدون در کتاب مقدمه تاریخ خود به این موضوع اشاره می‌کند و می‌گوید: در

مهاجمات اسکندر بر ایران شهر فرهنگ پارس یک جا درست و گنجینه‌های فرهنگی و هنری و آثار فلسفه پارس به دست سربازان یونانی به باد چپاول و یغما رفت و به یونان برده شد و اینک عین عبارت او: «... و اما الفرس فکان شأن هذه العلوم العقلية عندهم عظيمًا و نطاقها متسعاً، لما كانت عليه دولتهم من الضيامه و اتصال الملك، ولقد يقال: ان هذه العلوم انما وصلت الى یونان منهم حين قتل الاسكندرودارا و غالب على المملكة الكيانية، فاستولى على كتبهم و علومهم مala يأخذـه الحصر». يعني: «... و اما پارسیان (ایرانیان) جایگاه این علوم عقلیه در نزد ایشان بس بلند و ارجمند بوده و دامنه آن دانش‌ها بس گسترده بوده است، زیرا دولت پارس بس بزرگ بود و بسیاری از کشورها را به زیر فرمان داشته است و پژوهندگان می‌گویند که این علوم از پارسیان به یونانیان رسیده است، و آن هنگامی بوده است که اسکندر، دارا را بکشت و برکشور کیانی استیلا یافت و بر کتاب‌ها و نوشته‌ها و بر دانش‌های بیکران آنان دست یافت...».

ابن‌النديم نيز در کتاب الفهرست در اين باره مي‌گويد: «... و نسخ ما كان مجموعاً من ذلك في الدواين والخزانن بمدينه استخر و قلبه إلى اللسان الرومي، ثم احرق بعد فراغه من نسخ حاجته منها ما كان مكتوباً بالفارسية». يعني: «... و هرچه دانش و فرهنگ در دفاتر ديوان دولتی و گنجینه‌های فرهنگی در شهر استخر بود همه را رونویس کرده و به زبان رومی ترجمه کرد و پس از آنکه هرچه می‌خواست و نیازمند بود از رونویس کردن و ترجمه نامه‌های فلسفه و هنر و فرهنگ اصول آنها را که به زبان پارسی بود دستخوش آتش نموده و همه را پاک بسوخت».

در دوره اسلامی در ایران فلسفه زیادی ظهور کردند و از جمله شیخ شهاب‌الدین سهروردی که فلسفه اشراف را پدید آورد و بیشتر فلسفه از او پیروی کردند و در حقیقت سهروردی پایه گذار و پی‌افکن فلسفه اشراف است و منشاً و مولد حکمت اشراف، بی‌گمان کشور باستانی ایران بوده و این فلسفه از فکر و ذوق ایرانی زائیده شده و در سراسر ایران

رواج یافته است و در مکتب فلسفه اشراق راه شناخت خدای بگانه، راه و شناخت نفس و تربیت آن است و آن بهترین و درست ترین راه است چنانکه خداوند می فرماید: «و جادلهم بالئئی هی احسن» یعنی: و مجادله و پیکار کن با ایشان بدآنچه آن نیکوتر است و درست این همان راهی است که در مکتب آمده است: «من عرف نفسه فقد عرف ربی» یعنی: هر کسی خود را شناخت خدا را شناخت.

در واقع آنها بی که جهان را با نظر استدلال درمی بابند طرفدار فلسفه مشاء اند و فلسفه مشاء نمودار اندیشه و عقلیت یونانی است و استاد بزرگ حکمت مشاء ارسسطو بوده و بزرگترین مدرسه و مرکز تعلیم و تعلم درباره اصول و مسائل فلسفه مشاء اکادیمیا بوده که در نزدیک شهر آتن در یونان قرار داشته و اکادیمیا محل اجتماع شاگردان و دانشجویان علوم و فنون و حکمت و مجمع دیگر فلسفه یونان بوده است و کسانی که طرفدار حقیقت اند و از راه مجرد و خودداری از لذت های جهان اند آنان طرفدار فلسفه اشراق اند و فلسفه اشراق نمودار هوش سرشار و جلوه عقلیت ایرانی است و فلسفه اشراق از آوستا سرچشمہ گرفته و سپس در اکادیمیای آتن فرود آمده و ذوق لطیف و روح حقیقت جوی افلاطون را روشن ساخته بود و در شکل فلسفه الهی و به صورت ریاضیات نفسانی و سیر و سلوک عرفانی تجلی نموده است.

مسلمانان در آغاز اسلام توجه زیادی به فلسفه و فلسفه داشته اند و کتاب هایی چون: صوان الحکمة ابوسلیمان منطقی، طبقات الاطباء و الحکماء ابن جلجل، اخبار العلماء، باخبر الحکماء قفقی، عیون الانباء فی طبقات الاطباء ابن ابی أصیبیعه، الملل والنحل شهرستانی، نزهة الارواح و روضة الافراح شهرزوری نوشته اند.

ایرانیان بیش از سایر ملل به فلسفه توجه داشته اند چنانکه زردشت مادی را می توان، نخستین پیامبر و فیلسوف ایرانی برشمرد و کتاب مقدس او که دانش و حکمت ایرانیان بشمار می رود آوستا نام دارد و این کتاب از جهان بالا بر او فرود آمده یعنی از سوی

اهورامزدا خدای نور و حکمت که سرتاسر آن فلسفه و حکمت است و یا مانی پیامبر و فیلسوف ایرانی که آینش بر اساس عناصر زرتشتی و مسیحی بنیان نهاده شده است و کتابش ارزنگ نام دارد و او دنیا را به مثابه رزمگاه میان نور و ظلمت و یا فضیلت و شرارت یا اهورامزدا و اهریمن می‌پندارد و یا مزدک پیامبر و فیلسوف ایرانی که آینش بر اساس زن و ثروت استوار بوده و مردم خود را مچی بر تقسیم اموال و زنان اعلام کرده و کیش او از بحث در رابطه بین دو اصل قدیم یعنی نور و ظلمت آغاز شده و کتابش دیسناد نام دارد و کتاب‌هایی که به وسیله فلسفه ایرانی درباره فلسفه نوشته شده این مدعای ثابت می‌کند و اینها همه نشانه توجه و عنایت خاصی است که فلاسفه و متفکرین به تاریخ فلسفه و حکمت در ایران نشان داده‌اند.

در تاریخ فلسفه ما دگرگونی اندیشه‌های آدمیزاد را از کهن‌ترین روزگار تا به امروز می‌بینیم و برایمان روشن می‌شود که آدمی همیشه در اندیشه بود ولی اندیشه‌های او یکسان نبوده و این را هم می‌دانیم که اندیشه‌های دانایان امروز دنباله اندیشه‌های مردم گذشته بوده و سنجش اندیشه‌های ساده با اندیشه‌های دشوار امروز ما را به پیشرفت‌های شگفت‌آور می‌رساند و روان ما را آرزومند می‌کند. روشنفکران پیشین با نداشتن ابزار توانسته‌اند با اندیشه و خرد، پرده از روی بسیاری از رازهای جهان بردارند و نگرش‌هایی درباره راستی‌ها آشکار کنند که ما هنوز در برابر آنها دچار سرگردانی و سرگشتنگی هستیم، گزارش این دگرگونی‌ها و سنجش‌ها و آشکار کردن اندیشه‌ها و منش‌های ژرف‌نگری که از سوی اندیشمندان درباره جهان پدیدار شده داستان دل‌انگیزی پدید می‌آورد که آن را تاریخ فلسفه گویند.

فلسفه و حکماء الهی ایران که ذکر شان در این کتاب آمده است بیشتر نوشته‌های خود را گاهی به زبان آوستایی و گاهی به زبان پهلوی و گاهی به زبان عربی و گاهی به زبان فارسی می‌نوشته‌اند زیرا زبان عربی در دوره اسلامی که زبان رسمی مسلمانان بود در اصل

زبان قرآن بود و نوشهای آنان از فرهنگ عظیم اسلامی مایه گرفته و اما زبان فارسی هرگز نقش خود را به عنوان زبان ایرانی از دست نداده و فلاسفه و نویسنده‌گان به این زبان شاهکارهای ارزنده‌ای پدید آورده‌اند.

خوبیختانه در طول تاریخ مردان خردمند و بزرگی در کشورمان پیدا شده‌اند که اوقات خود را وقف گسترش فرهنگ کرده‌اند و این خردمندان و بزرگان پیامبران و فیلسوفانند، پیامبران ما را به راه راست هدایت کرده‌اند فیلسوفان کوشیده‌اند که مردم را به زندگی نیک راهنمایی کنند و از لغزش و خطأ دور نگهدارند.

چنانکه می‌دانیم فلسفه در ایران دگرگونیهایی به خود دیده است و کسانی مانند: رازی، ابن سینا، فارابی، ملاصدرا هریک روش خاصی برای خود داشته‌اند که ما در این کتاب درباره اندیشه‌های آنان بحث کرده‌ایم.

ما می‌توانیم تاریخ فلسفه ایران را به پنج بخش، بخش‌بندی کنیم: بخش نخست از زردهشت تا ظهور اسلام، بخش دوم از ظهور اسلام تا ابوعلی سینا، بخش سوم از بوعلی سینا تا شیخ اشراق، بخش چهارم از شیخ اشراق تا ملاصدرا، بخش پنجم از ملاصدرا تا حکیم سبزواری.

برای بهتر شناختن حکما و فرهنگ و زبان ایران تصمیم گرفتم که کتابی درباره فلسفه ایران از آغاز تاکنون به رشته تحریر در بیاورم تا در دسترس دوستداران و پویندگان فرهنگ ایرانی قرار بگیرد و نگارنده در این کتاب کوشیده است که شرح حال فلسفه ایرانی را بنا به منابع موثق بنویسد و آثار و اندیشه‌های آنان را مورد بررسی قرار دهد تا مورد استفاده دانش پژوهان و پویندگان جوان ایرانی قرار بگیرد و من الله التوفيق و عليه التکلalan.

تهران - فروردین ماه ۱۳۸۵

صدقی صفیزاده (بوره کهی)